

TEXT PREVI REDUIT NE 4.6

PARÀBOLA DEL GRA DE MOSTASSA

CONTEXT: EL REGNE DE DÉU I EL REGNE DE L'EGO

PER SERVIR A UN, HE DE MORIR A L'ALTRE / ADQUIREIXO LA FECUNDITAT DEL REGNE DE DÉU, DEIXO ANAR ELS MEUS AFERRAMENTS Mt. 13, 1-23 - Mc 4, 30-32 - Lc 13, 18-19

“El Regne dels Cels és semblant el gra de mostassa que va prendre un home i el va sembrar al seu camp; és certament la més petita de totes les llavors però quan ha crescut és la més gran de les hortalisses, i arriba a ser com un arbre, fins al punt que els ocells del cel van a niar a les seves branques”. (Mt 13, 31-32)

“Amb el Regne del cel passa com quan sembrem un gra de mostassa, que és la més petita de totes les llavors de la terra. Però, un cop sembrada, va creixent, i arriba a fer-se més gran que totes les hortalisses, amb unes branques tan grosses que els ocells del bosc fan niu a la seva ombra” (Mc 4, 30-32).

CONTEXT

La paràbola del gra de mostassa, proposa aspectes concrets sobre el Regne de Déu:

- **Adquirir la fecunditat del Regne de Déu, a canvi d'abandonar les falses seguretats dels meus aferraments.**
- **Esdevenir pobre d'esperit, de veritat**
per aconseguir-ho... reconeix els aferraments i seguretats i deixa'ls anar.

De què parla el gra de mostassa?

De senzillesa, simplicitat, d'esdevenir infant espiritual, d'esdevenir aquell no-res que atrau el Tot de Déu.

Com funciona l'economia del Regne de Déu?

*El gra de mostassa és la gran paradoxa de l'economia divina: quan més un esdevé no-res de si mateix, més l'omple Déu.. **Ens hi apuntem o nadem en la carència sempre?***

*El gra de mostassa parla de FECUNDITAT espiritual. **Es tracta d'adquirir la FECUNDITAT del Regne de Déu. Per tant, vull adquirir la fecunditat del Regne de Déu?***

Quin és el preu per adquirir la fecunditat del Regne de Déu?

Jesús ens ensenya que per a conquerir el Regne del Cel, cal esdevenir pobre: “Amb el Regne del cel passa com quan sembrem un gra de mostassa, que és la més petita de totes les llavors de la terra. Però, un cop sembrada, va creixent, i arriba a fer-se més gran que totes les hortalisses, amb unes branques tan grosses que els ocells del bosc fan niu a la seva ombra” (Mc 4, 30-32).

Tan sols el pobre busca vertaderament, perquè el seu cor, lliure del turment dels desigs terrenals s'orienta cap a Déu. “Qui vulgui salvar la vida, la perdrà, però qui la perdi per mi, la salvarà” (Lc 9, 24).
Jesús parla sobre la pèrdua de la vida, és a dir, de tot allò que és temporal; ens parla de deixar (perdre) tot allò a què s'aferra el nostre cor.

Dinàmica psicològica de la inseguretat i la por que ens bloqueja i ens priva de ser FECUNDS

És propi del cor de l'home, l'aferrar-se a coses, persones, diners, posició social, salut, bens espirituals, ... convertint-les en font de seguretat i estabilitat. D'aquesta manera diposita la seva seguretat fora d'ell.

Així s'arriba a dependre completament del reconeixement, la valoració, l'aprovació dels altres i de l'entorn.

Dinàmica espiritual del Regne de Déu.

Tota fecunditat prové de l'interior. Quan un cultiva la vida interior, descobreix i experimenta que tot sorgeix de dintre; la solució de tots els problemes, la tenim dintre; la seguretat brolla de dintre. **De quin interior sorgeix tot a la nostra vida?**

Fecunditat 1:

- En aquest moment de la meua vida em trobo vivint en la dinàmica psicològica de l'ego (aferrat a ...) o en la dinàmica espiritual (obert a Déu) del Regne de Déu? Per quina em decideixo?
- En què poso la meua seguretat?
- Amb quin aferrament em sento segur? Quin aferrament ocupa el lloc de Déu?

Mentre no girem l'esquena a tots els tresors il·lusoris i no ens adrecem vertaderament cap a Déu, no podrem conèixer la plena llibertat del cor.

Fecunditat 2: Déu desitja deslliurar-me del turment de posseir i buscar recolzament en l'incert, el fràgil, l'insecur, la falsedat dels meus aferraments.

- Li permeto que em deslliuri de tot això? Tinc la intenció de permetre-li?

Acceptar de perdre

Déu coneix la nostra feblesa i és per això que, trucant al nostre cor a través de diversos esdeveniments, ens proposa d'acceptar la pèrdua i el despreniment com a camí de connexió amb el Regne de Déu dins nostre. Hem d'introduir aquesta experiència en la nostra vida espiritual interior.

Això succeeix perquè, el saber perdre i el despreniment no formen part de l'ego humà. Mentre vivim en la dinàmica psicològica de l'ego, inevitablement vivim en la inseguretat i la por, a partir de la qual l'ego activa tots els mecanismes de defensa i sempre busca a fora la solució que ja tenim en el Regne de Déu dintre.

Fecunditat 3: Déu està content i vol que gaudim dels béns que ens ha donat i que ens hem guanyat amb el nostre treball. El secret està en gaudir-ne, agràits però despresos. Déu no a tothom li proposa la vocació de sant Francesc, però sí que proposa a tots el despreniment del cor.

- A quina possessió material estic enganxat?
- Si vull fruit de la fecunditat del gra de mostassa, de quina afecció m'he de desenganxar?

Sovint som esclaus de petites afeccions aparentment innocents

A vegades ens enganxem a desigs desordenats com és ara expectatives i exigències que ens atrapen a l'avarícia de posseir allò que ens sembla indispensables per ser feliços. Podem esdevenir esclaus de desigs que semblen bons i sants, però que generen angoixa, neguit, sofriment, fins i tot somatitzacions i malalties.

Marxar per camins de despreniment, no forçosament ens ha de portar a la pèrdua de coses, sinó més aviat a no estar-hi aferrats, perquè no ens esclavitzin. Tanmateix, si l'aferrament és tan fort, que trencar les cadenes sembli impossible, llavors és indispensable de perdre aquelles coses que ens esclavitzen, a fi que el cor pugui ser definitivament lliure per al Senyor. Déu vol que experimentem la llibertat i la fecunditat del Seu Regne. Els aferraments ens mantenen esclaus en els nivells baixos de consciència ens fan fora del Regne de Déu i no ens deixen participar de la Seua Fecunditat.

Fecunditat 4: L'avarícia és el pecat capital que ens enganxa a possessions. La por i la inseguretat ens hi enganxen. Qualsevol afecció, per petita que sigui, és contrària a la fecunditat del gra de mostassa.

- Quin aferrament petit, no em deixa ser un gran de mostassa fecund?
- Quina afecció em fa fora del Regne de Déu i de la seva fecunditat?

Demana coratge i activa la intenció d'abandonar el regne infecund de l'ego!

Tracta de sentir en la teua vida quotidiana, les trucades de Déu.

Per al pobre d'esperit, **les coses tenen significat, en la mesura que serveixen per fer la voluntat de Déu.**

Fecunditat 5: Una qualitat del gra de mostassa és la senzillesa i la humilitat de deixar-se morir i podrir-se fins a perdre del tot la identitat de gra de mostassa i deixar transformar en una nova identitat molt més gran (un arbre frondós on els ocells hi niden).

- Accepto deixar de ser el jo de sempre, i permeto ser transformat per l'Amor de Déu en un "gra" fecund?
- Quina resistència no em deixa ser transformat i ser fecund?
- Tinc intenció d'esdevenir un "gra de mostassa" fecund? Col·laboro amb la gràcia de Déu?

"Saber perdre" només és dolorós pel cor humà orgullós i egoista.

Cada vegada cal superar-se novament, per tal d'acceptar-ho. Quan seguint la Llum de Déu que proposa el camí del desprendre, vulguis renunciar a alguna cosa, en més d'una ocasió la raó i els sentiments s'hi resistiran amb pensaments i sentiments de tot tipus. Tanmateix, Déu desitja, que per tal de conquerir la perla del Regne de Déu, experimentem fins al fons, la pèrdua de l'afecció, fins l'últim enganxament. El pobre en l'esperit posa tota la seva confiança en Déu, i no en els béns d'aquest món. **"Feliços els pobres en l'esperit" (Mt 5, 3)**, perquè en reconèixer la seva total dependència de Déu s'obren al seu amor omnipotent. Gaudeix dels béns que Déu et dona, ben desenganxat d'ells. És possible gaudir dels béns, amb el cor ben desafeccionat? Sí, és possible! La intenció, la voluntat i la devoció a la gràcia, ho fan possible.

Fecunditat 6: El gra de mostassa planteja la total confiança i la fe en Déu. Revisa-les a fons.

- Confio totalment en Déu, fins a desprendre'm de l'orgull i l'egoisme?
- Detecta un sentiment d'orgull que se't repeteix sovint. Tens la intenció de deixar-lo anar?
- Saps gestionar el dolor que suposa deixar anar orgull, vanitat, egoisme?

Agraïment

El gra de mostassa, perquè és humil, és agraït. La fecunditat la rep de l'essència de Déu Amor. El gra de mostassa no fa res per si mateix. Simplement obeeix la seva pròpia naturalesa de gra de mostassa.

Sant Pau pregunta: ***Què teniu que no hàgiu rebut? I, si ho heu rebut, per què us en glorieu, com si ho tinguéssiu de vosaltres mateixos? (1 Co 4, 7).***

- Agraeixo a Déu les capacitats, les qualitats, els talents i les gràcies que m'ha atorgat?

Fecunditat 7:

Ets fill de Déu, creat a imatge i semblança Seva.

- Gaudeixes de la fecunditat de fill de Déu?... Deixa anar la falsa fecunditat de l'ego.
- Tens incorporat en el teu camí espiritual fer la voluntat de Déu i no la meva?... Sigues el "gra de mostassa" que Déu vol que siguis.

MAPA DE LA CONSCIÈNCIA
COLUMNA SOBRE LA VISIÓ QUE TENS DE DÉU, POSITIVA O NEGATIVA
Hawkins

La Presència de Déu és un Poder Infinit sense parts, posicions, moviments; sense projeccions antropomòrfiques, sense problemes psicològics. La Divinitat no és capriciosa, no està enfadada ni alterada emocionalment, no té rampells d'emocionalitat; no és venjativa i no necessita psicoanàlisi ni teràpia. La Divinitat és un Camp Quàntic de Poder Infinit que, per necessitat careix de divisions. És com la gravetat, un camp indivisible dins del qual cada un de nosaltres s'alinea d'acord amb l'herència kàrmica, la qual, a un nivell, és la suma total de tot allò a què alguna vegada li hem dit sí, ho recordem o no. Sempre tenim llibertat d'elecció, per tant, prenem decisions a cada moment. Sabem que aquest món ofereix les màximes oportunitats per a l'evolució de la nostra consciència. És una dimensió on l'elecció és il·limitada, des de l'elecció més horrible i espantosa a la més beatífica. És curiós que havent evolucionat cap als nivells de consciència més elevats, sempre tenim la temptació d'escollir momentàniament des d'algun nivell baix de consciència, molt baix. Això és degut a què algun punt crític del nostre patró de conducta, encara no l'hem entregat completament a Déu. Vol dir que alguna afecció encara no ens deixa ser el "gra de mostassa" que Déu desitja per a nosaltres. **Tu mateix@saps molt bé quin aspecte del teu patró de conducta et costa deixar anar i lliurar-lo completament a Déu. Hi tens una afecció. Tens intenció de deixar-la anar? La paràbola del gra de mostassa et convida a reconèixer quin punt del teu patró de conducta et costa deixar anar.**

[APROFITA LA PARÀBOLA DEL GRA DE MOSTASSA COM L'OPORTUNITAT DE REVISAR LA VISIÓ ANTROPOMÒRFICA QUE TENS DE DÉU. CANVIA-LA PER LA VISIÓ SANA DE DÉU I PER LA RELACIÓ SANTA AMB ELL.](#) exercici

Un "**granet de mostassa**" molt important que hem de sembrar en la nostra ment i en el nostre cor és la confiança en Déu el nostre Pare que ens estima immensament. La confiança en Déu Pare, sol ser un "**granet de mostassa**" que té molta necessitat de créixer. Primer l'hem de sembrar, després l'hem de fer créixer fent continus actes de confiança i de fe en l'Amor del nostre Pare. La meditació de Chiara Lubich que tens en el següent enllaç, és molt pedagògica i adient. De per sí, és un "**granet de mostassa**" per meditar i deixar créixer a fi que et motivi a confiar i a abandonar totes les teves preocupacions en mans del Pare. Aprofita aquesta meditació com un regal de Déu per esdevir "gra de mostassa", humil, confiat a Déu i amb la fe que Déu t'estima immensament.

<https://youtu.be/PWUay694REX 0?si=WQYWdRd08etOyimd> youtube